

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

Tárgy

92

Hely

Kossuth Lajos

Idő

"1927"

Személy

Szerző: .....

Cím: 1894-ben nem engedték elhelyezni
Kossuth ravatalára a törvényszéki altisztek kos-
zorúját

Forrás: Magyarország

3m
(Hely)1927. 10. 22.
(Idő)

(Köt. v. füz.) (Olda

1894-ben nem engedték elhelyezni Kossuth ravatalára a törvényszéki altisztek koszorúját, most a Kossuth-szoborra teszik a babérkoszorút, melyet Nagy János altiszt 33 esztendeje őriz

(A Magyarország tudósítójától.)
Pénteken délelőtt jelentkezett Li-
ber tanácsnoknál Nagy János nyu-
galmazott törvényszéki altiszt és
engedélyt kért arra, hogy volt tör-
vényszéki társaival és hozzátartozó-
jaival együtt részt vehessen a
Kossuth-szobor november 6-i lelep-
lezési ünnepségén és

elhelyezhesse szobrának talap-
zatára azt a babérkoszorút, me-
lyet 33 esztendővel ezelőtt
Kossuth Lajos ravatalára nem
engedtek elhelyezni.

A 62 éves nyugalmazott hivatal-
szolga feljött szerkesztőségünkbe
és itt elmondta babérkoszorúja tör-
ténétét.

— 1894-ben, mikor Kossuth Lajos
hamvait hazaszállították s készülődtek
a grászszervertásra, mi, a budapesti
törvényszék hivataloszlói elhatároztuk,
hogy koszorút helyezünk a Nem-
zeti Múzeumban Kossuth ravatalára.
Gyűjtést rendeztünk magunk között, a
pénzből egy babérkoszorút vásároltunk
s a koszorút az egyik körüli kereskedés
kirakatában ki is állítottuk. Szeren-

esétlenségünkre arra sétált az egyik já-
rásbíró úr, megnézte a koszorút, látta
a szalagja felírásán, hogy ezt mi, hi-
vataloszlók akarjuk elhelyezni Kos-
suth ravatalára. Bejelentette a dolgot
Bogisich Lajos dr.-nak, a törvényszék
elnökének, aki másnap magához hiva-
tott bennünket. A kihallgatásnál Gaj-
zágó büntetőjárásbíró úr is jelen volt.

— Volt maga katoná? — kérdezte tő-
lem az elnök úr.

— Igen, voltam — válaszoltam.

Az elnök a fejét csóválta.

— Maga katonája volt őfelségének
a királynak s ilyen dolgokat csinál,
hogy koszorúra gyűjt és koszorút
akar elhelyezni Kossuth Lajos ra-
vatalára,

holott tudnia kell, hogy minden ilyen
csoportos felvonulás vagy csoportok
tüntető kegyeletnyilvánítása tilos!

— Ezután Novák igazgató urat hí-
vatta Bogisich elnök úr. Utasította,

hogy velem együtt jöjjön el a kereske-
désbe, vegye át a koszorút és

semmisítse meg.

Elmentünk a kereskedésbe, ahol a ko-
szorú ki volt állítva. Novák igazgató
úr olyan kedves volt, hogy megelége-
dett azzal, hogy átvette a koszorú sza-
lagját, vállalta azok megsemmisíté-
sét, magának a babérkoszorúnak a
megsemmisítését ránk bízta. Tudta,
hogy úgy se semmisítem meg. Hogy
tudta, azt évek múlva láttam, amikor
egyszer véletlenül elmondta nekem,
hogy koszorúm szalagjait még mindig
őrzi.

— Nagyon elbusultam. Először el
akartam adni a koszorút, de azután
meggondoltam a dolgot, megbeszéltem
a barátaimmal, ők is úgy gondolták,
hogy

őrizni kell a koszorút, mert Kos-
suth úgyis szobrot kap előbb-utóbb,
akkor legalább arra elhelyezzük.

— Harminchárom esztendeje őrzöm
a koszorút. Közben Novák igazgató úr
Papp Jánosnak, a törvényszék portá-
sának kiadta a koszorú szalagjait.
Mikor Papp János meghalt, a szalago-
kat tovább adta Hermann altisztnek,

Hermann altiszt halálakor kerültek a
szalagok hozzám, most már a koszorú-
val együtt őrzöm s a koszorúval együtt
fogom elhelyezni Kossuth Lajos szob-
rára.

A koszorú szalagjai 33 esztendő
alatt megszapordtak. Nagy Já-
nos — még mikor azt hitte, hogy
Novák igazgató megsemmisítette
az eredeti szalagokat, új nemzeti
színű szalagot csináltatott a ko-
szorúhoz a következő felírással:

»Előrott, de nem hajlott«.

Most, hogy a sokat hányatott
babérkoszorú végre méltó helyére,
Kossuth Lajos lábai elé kerül, is-
mét két szalagot csináltatott Nagy
János a koszorúhoz. Az egyik sza-
lagon két évszám van: 1894 és 1927,
Nagy János névvel tanúságul an-
nak, hogy az őre hivataloszló 33

esztendeig őrizte Kossuthi koszo-
rúját.

A főszalagok felírása:

1894 III/25. Akkor nem enged-
tek ravatalodhoz.
1927 XI/6.

Most hódolok szobrodnál.

1695